

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 7.

V Ljubljani, v soboto 17. februvarja 1900.

Letnik V.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — Naročnina je za vse leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani, Gradišče štev. 15. Uradne ure od 9—12 ure dop. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Glasovi iz „pekla“.

Stari Luka Svetec pred sedmimi leti gotovo ni pričakoval, da bode kdo „kristalizovane pameti“ izrek: „Tok politike je tak, da versko vprašanje ni na dnevnem redu“, tako temeljito na laž postavljaj, kakor se godi dandanes po Kranjskem. Danes je versko vprašanje pri nas skoro jedina točka dnevnega reda. Liberalno časopisje na Slovenskem se peča le z napadi na katoliško vero in s pamfleti na oznanovalce Kristove vere. Krščansko časopisje brani vero naših očetov. Pri naskokih na vero pa nosi zvonec Svetčev prijatelj dr. Ivan Tavčar, ki s svojim zaveznikom dr. Slancem in najetimi hlapci fanatično hrepeni po slavi verskega reformatorja. Polovico papirja, kar ga namažejo stroji „Narodne tiskarne“, obsega le izlive besnega sovraštva, katero nosita v svojih srcih do katoliške resnice ta dva advokata.

Ko bi se kak navaden tesar ponudil tema advokatoma za koncipijenta, bi ga poslala k dr. Bleiweisu. Ko bi se Tavčarjev sinček vsedel za pisalno mizo in bi hotel reševati pravne akte, bi očka zaklical: „Mamá, daj mu zemljo, da ne bo siten!“ Ko pa ona dva advokata kot doktorja teologije vtikata svoj nos na versko polje in hočeta po svoje razlagati razodete resnice, ko sta celó „šest resnic“ že davno pozabila, se jima pa to zdi tolika bistrournost, da hočeta svoje zmedeno šušmarenje o verskih dogmah po vsi sili napraviti kot prvo točko „narodnega“ programa. Pametni ljudje se jima seveda smeja, a junaka se ne zmenita, ker mislita, da za nju ne velja pregovor: „Schuster, bleib bei deinem Leisten!“

Nedavno nam je pisal neki rodoljub: „Tavčar in Slanc delata zató z nevero zgago med ljudstvom, ker vesta, da verski boj napravlja med ljudmi najhujše zdražbe, da zdražbe rode pravde in da pravde polnijo žepe advokatom“. Ta izrek je lahko resničen, vendar se nam zdi,

da je vzrok divjanja proti veri pri Tavčarju in Slancu iskati nekoliko niže. Osvoboditi sebe in narod onih spon, v katere veže krščanstvo človeške strasti, utelesiti v življenju naroda svobodno misel, ki se že 19 sto let bojuje s krščansko mislijo, to je glavni produkt napenjanja njihovih umazanih peres.

Naj bi duhovniki uganjali največje nemožnosti, naj bi se našlo pri njih stokrat več škandalov, kakor jih morejo izvohati in izmisliti si dandanes Tavčarjeva glasila, ali mar meni kdo, da bi liberalno časopisje le z besedico žugnilo proti duhovnom, ako bi isti ob enem tudi učili, da je tako življenje po božjih in naravnih postavah dovoljeno? Toda ta nepremakljivi nauk Kristov, da je pred Bogom grešnik vsakdo, bodisi duhovnik ali lajik, kdor prelomi postavo božjo, in da se mora vsak grešnik brez izjeme poboljšati, če se hoče izveličati, ta nauk vznemirja liberalcem vest in glede njega naprednjaki tišče po „svobodi vesti“ in odpravi pekla.

Človek, ki je grešil vsled človeške slabosti, pa spozna, da je to greh in obžaluje, kar je hudega storil, tak človek še ni propalica. Propalica je le človek, ki tají, ali pa po svoji „pameti“ predrugačuje od Boga postavljeni moralni red ter napeljuje druge, da bi svobodno živeli po svoji popačeni naravi. Pomagači takih propalic so liberalni listi. Semkaj spada tudi „Narodovo“ čenčanje zadnjega tedna o „pravem in čistem krščanstvu“ v „Kutnogorskih epistolah“, sem se prištevajo tudi izrodki visoko umazane fantazije, katero prodaja poljanski Moravčan v podlistku „Naroda“, sem članki o hvalisanju luteranstva in modernega poganstva v „Rodoljubu“. Da bi ti pisarji tem lože dosegli svoj namen in korumpirali ljudstvu dušo, zato je begajo z naštevanjem in povečevanjem duhovskih škandalov, češ duhovni nimajo tega za greh, tedaj živite takó, saj vse to ni greh! To so glasovi iz pekla.

„Slov. Narod“ in „Rodoljub“ se pa v resnici tiskata v „peklú“. Na mestu, kjer stoji „Narodna tiskarna“, je še nedavno zijala globoka jama mestnega jarka, v katero so hodili „fucat“ mestne barabe. Tej jami so Ljubljančani rekli v „peklú“.

Časniški glasovi.

„Domovina“ je v 13. številki prinesla članek, napisan: „Slovenskim trgovcem na Spodnjem Štajarskem“. Pričakovali smo od baje odločno narodne „Domovine“, da bode s tistim ognjem, katerega kaže g. Hribar, kadar oznanjuje narodno srčnost na koroških tleh, mahala, ko se dotakne tega vprašanja, po zvezi slovenskih trgovcev z nemškimi tovariši, zlasti ker je ta zveza naperjena v prvi vrsti proti znani akciji celjskih Slovencev. A „Domovina“ precej hladna hodi okoli te zveze in nekaj nerazumnega mevlja, kakor baba, ki ima le to napako, da ji je en zob v ustih predolg. Vsled tega se kar lovi člankar v omenjeni številki lista. Najprej pohvali Slovence, ki vstajajo z narodno-gospodarsko organizacijo, pod katero menda vendar razume tudi na Štajarskem razvijajoče se zadruga, in celó pravi, da je gibanje na gospodarskem polju gotovo tako važno, če ne še važneje, kakor narodnostno. Precej nato pa člankar udari proti narodni organizaciji, češ da ji Slovenci v obče niso naklonjeni, ker sega na polje, za katero nikakor ni pripravna, in ker hoté ali nehoté podira, kar se je do sedaj s trudom postavilo in nekoliko utrdilo, in ker ni edino in najpripravnejše sredstvo, zboljšati pri obstoječih razmerah gospodarski položaj. Takó more pisati le modrijan Confucius, ki si hoče naklonjene ohraniti največje sovražnike narodno-gospodarske organizacije, po drugi strani pa modro prikriti, da mu je pri obstoječih razmerah zboljšanje gospodarskega položaja v narodu deveta briga. Mar naj bi „Domovina“ trgovcem na Sp. Štajarskem, če

Polde.

Spisal Francétov.

I.

Tisto nedeljo po božičnem dnevu je bilo. Gospod Peterlin je povabil pristava Lojzeta Vidica in dr. Ludvika Vodopivca, profesorja na počitnicah, na svoje posestvo. Lepo je bil prenovil gospod Peterlin gradiček Strmec. Ko ga je kupil od zadolženega barona, so ljudje zmaževali z glavo rekoč: „Kaj bo s to podrtijo? Nekaj tisočakov bo vtaknil v zid. Naj bi jih rajši pustil v hranilnici!“ Toda Peterlin je bil podvzeten in ker je vedel, da so njive, spadajoče k posestvu, rodovitne njive, travniki sočni in gozdi še mladi, se ni pomišljal, odšteti kupno ceno. Prekril je streho, zvezal stene z železjem, dal ukusno pobeliti zid, in ljudje so kar napenjali oči, čudeč se, da je Strmec zdaj kar naenkrat tako prijazno poslopje.

V ta gradiček je torej povabil gospod Peterlin pristava in profesorja.

Ko je prišel pristav k profesorju in mu pokazal povabilo, ni bil Vodopivec, čegar sovraštvo do vode je slovesno protestiralo proti neumestnemu imenu, nič kaj vnet za poset pri Peterlinu.

„Bo naju pa zopet dolgočasil s pevskimi vajami svojih pobov in punic! Pojdiva rajši „krokat“ kam drugam, Lojze!“

„Potrpi za danes! Novo leto bi mu vendar rad voščil osebno, in ti se moraš tudi posloviti, predno se vrneš v mesto.“

Profesor je mrmral nekaj o neumnosti voščil iz etikete, potem pa se je zavil v težak kožuh in prijatelja sta odšla v gostilno „pri mostu“, kjer sta dobila voz. —

Okoli desete ure zvečer so drsele sani od Strmca nazaj proti trgu Čatežu, bivališču naših znancev, Vidica in Vodopivca.

„Ali ti nisem pravil, da naju bo „moril“ s kričanjem svojih otrok,“ se je hudoval profesor. „Pa ko bi imel vsaj pristnega dolenjca! Vraga, da je bilo vsaj pol delanca vmes!“

Pristavu se ni ljubilo odgovarjati. Gorko zavil je slonel v saneh in oči so mu lezle vkup. Pa sta se bila res slabo zabavala pri grajščaku. Fine olike Peterlin ravno ni poznal, preveč duhovit tudi ni bil. Razven tega je imel nesrečno navado, da je hotel vsakemu gostu pokazati, kako znajo njedovi dečki in deklice peti. Sklical jih je vkup, vstopili so se pred tujca in zapeli:

»Ni lepšega soldata,
K' je jager, kanonir,

a mi ga še bolj pihnemo,
ki vahtamo krompir.«

To so tolikrat ponovili, dokler so mislili, da še niso polna ušesa poslušalcev. Potem je prišla na vrsto pesem, obstoječa iz ene same vrste, ki se glasi:

»Kelnarca p'jana pod mizo leži.«

Dve deklici, močno enakih let, sta se napenjali, katera bo bolj upila: „p'jana, p'jana“, dva starejša dečka sta pa tudi storila svojo dolžnost. Najmlajši, — Ladko mu je bilo ime, — je bil gostom najbolj všeč, ker je — molčal. Marsikdo ga je vzel v naročje in se ž njim zabaval, med tem ko so se njegovi bratci in sestrice kosali v kričanju. — Umevno, da to ni bila zabava za — profesorja.

Ko sta se peljala prijatelja na Strmec, je bilo nebo sinje in jasno. Sneg je bil zmrzel tako, da se je hlapec pohvalil: „Ali imamo pravi saninec!“ Zvečer pa se je nebo prevleklo z oblaki in voznik se je zabrnil proti gospodoma ter pripomnil: „Čez noč dobimo pa odjugo. Čez par dnij bodo šle sani že po golem.“ Temno je bilo, da so se le težko razločevale stvari.

Pridrseli so do mostu, ki je bil v sredi malo vzbočen, tako da je bilo od vsake strani nekoliko klančka. Že je bil pognal hlapec, da

jim že priporoča, združiti se s kranjskimi in goriškimi trgovci, povedala tudi nekoliko bolj glasno, da so v nekaterih krajih na Štajarskem zadruga jedino sredstvo, da si ohrani narod življenje in zagotovi obstoj, in da mora politik, ki drži z narodom, pripravljen biti, žrtvovati, če drugače ne gre, posameznike na korist celoti. Ker je znano, da so trgovci premnogokrat prvi nasprotniki gospodarske organizacije in bi radi podrli vse gospodarske zadruga, tudi one, ki so ustanovljene izključno proti nemškim se salcem, kaže tedaj izjava „Domovine“, „da se naša gospodarska organizacija vsled kratkovidnosti čisto po nepotrebnem zadira v koristi tretjih“, pač res — mnogo kratkovidnosti.

„Učiteljski Tovariš“ piše: „Dokazuj kolikor ti drago, dokazuj obširno in temeljito, da ni naša šola brezverska (to res še ni, pač pa je brezverskih žal že precej učiteljev! — uredništvo), zatrjuj in dejanski in javno kaži, da si katoličan — to ti ne pomaga nič! Ne opereš se! Še-le kadar boš uklonil trdi svoj tilnik ter priznal nadoblast njihovo (duhovščine) nad seboj in nad šolo, še-le tedaj si pravi katoličan, pravi učitelj.“ — Takó more pisati le človek, ki hoče koga oslepariti. Resnica pa je, da je del učiteljstva že uklonil svoj tilnik in sklenil zakon s pornografskim pisateljem „Izgubljenega Boga“. Resnica je, da učitelj, ki ima danes še „Slovenski Narod“ za evangelij, ni pravi katoličan in ni pravi učitelj. Tak učitelj je kužna goba na telesu našega katoliškega naroda.

„Gorenjček“ že tudi nekaj cvili o „Slov. Listu“: Hudo mu je, da je naš list v kratki dobi pridobil si „ogromno število oboževalcev in naročnikov in da se bere skoro že v vsaki večji kmeti hiši“. To se je zgodilo, kakor piše, vsled tega, ker se je prepiral s „Slov. Narodom“ in dosledno pobijal z neovrženimi dokazi „Tavčar-Švegljeve zveze“. Kaže se pa, da v narodnem Kranju izhajajoči „Gorenjček“ zadnjega ne misli resno in da še ne vidi slabih posledic omenjene „zveze“ za naš narod. Ker je preteklo že nekaj tednov po rojstvu, želimo, da bi mlado revše kmalu spregledalo. Mi ga zagotovimo, da bo potem imelo vsaj „100 odjemalcev“.

„Soča“ pravi v 17. številki, da mora posvetiti enako pozornost, skrb in ljubezen, kakor obrtniku, velikemu in malemu posestniku, tudi delavcu, kar si pa upa doseči s tem, da se osigura dober gmotni položaj trgovcem. Drzne si „Soča“ trditi, da je sedanje gibanje delavstva na Goriškem, ki si hoče pomagati brez pomoči trgovcev, le slepilo jednega dela našega naroda, ki pomaga krivim prorokom in strankarskim špekulantom na krmilo. — Res lepo! Če se bo trgovec v prihodnje vsled nove organizacije še lože debelil, kakor doslej, radi bi vedeli, kje naj

jemlje, da ne bo nihče hujšal. Menda bo pač jemal od drugih slojev naroda, ki že itak niso predebili. Kmetom se godi povsod še slabše, kot trgovcem. In ker „Soča“ ve, da bodo Turmovo organizacijo trgovcev občutili v prvi vrsti kmetje, si pa pomaga iz zadrege s tem, da taji kmetijske delavce, češ da je v goriški kronovini le malo delavstva. Lepa tolažba in skrb! — Sicer pa „Soča“ junaško stopica za „Slov. Narodom“. V Sedlu so imeli sv. misijon. Priporočali so misijonarji ljudem, — res grozno! — da naj se spravijo med seboj, če so razprti. „Soča“ graja misijonarje, da „preté neukemu ljudstvu z vsemi mogočnimi grožnjami, s peklom, hudičem in večnim pogubljenjem“. (Na Gabrščekov „kalamonov žegen“ se pa ne spomnijo!) — Precej nato se pa „Soča“ poteguje za nekega Muznika, ki se je v pijanosti ubil, in piše: „Če si je kdaj kaj privoščil, kaj to mar nuncem? Ali ni bil še nikdar nobeden gg. nuncem pijan?“ — Takó smo dobili Slovenci nekaj časnikov, ki jemljó pod svoja krila vsako nerodnost in vsem prizanašajo, samo duhovnom ne, ki po svojem poklicu svare pred grehi. Ta novi nauk bo korpumpiral narod naš!

„Edinost“ piše o delovanju šolskih sester v Trstu: „Občudujemo požrtvovalnost in divne uspehe častitih šolskih sester. Slovenska dekliška šola družbe sv. Cirila in Metoda stoji na vrhuncu. Šolske deklice tako lepega vedenja in odločno slovenskega mišljenja — sijajni uspehi v šoli — divna razstava ženskih ročnih del — in konečno taka veselica! To so neovrgljivi fakti in to znamo tržaški Slovenci tudi ceniti. Ve, zlate deklice, naša nada in naš ponos — le tako naprej! Mi smo z Vami.“

Izvirni dopisi.

Z Dolenskega, 15. februarja. (Organizujmo se!) Slovensko ljudstvo je v svoji ogromni večini v krščanskem taboru. Vsi tisti, ki ljudstvu trgajo iz srca krščansko prepričanje, delajo to vsled tega, ker ne marajo za cerkev in njena načela ter spoznajo, da so osamljeni, dokler tudi ljudstva ne pridobe za-se. A to se zgoditi ne sme, četudi je zvit Ivan Hribar modro sklepal, ko je ustanavljal župansko zvezo, misleč: kolikor županstev v moji zvezi, toliko je agitacijskih močij za našo liberalno stranko! A „modri“ Ivan Hribar ne bo kaše pihal, dokler le še iskra krščanstva ogreva naša srca. Organizujmo se! Liberalce, ki po svojih umazanih časopisih javno izročajo zasmehu krščanstvo in hvalijo „krepko“ poganstvo ter z Nemci sklepajo zvezo proti svojim krščanskim bratom, mora krščansko ljudstvo javno izločiti od sebe in očitno vtisniti pečat protikrščanstva na iz-

sta konja stekla, kar je zopet nategnil vajeta, da so zdrsele sani skoro nazaj navzdol.

„No, kaj pa je?“ se oglasi pristav. Zdajci se začuje prav blizu glasno stokanje in vzdihovanje. Vsi trije skočijo raz sani.

„Kdo je tu, kaj se tu godi?“ zakliče pristav odločno in stopi s profesorjem nekaj korakov naprej. Tu razločita dve moški postavi, ki sta klečali ob moškem, ležečem na tleh.

„Kdo si ti? Kaj imaš tu opraviti?“ navori pristav osorno bližjega in ga trdo prime za ramo. Profesor je bil med tem stopil k drugemu, ki je čepel na tleh.

„I, nič hudega ni, nič, gospod“, odgovori oni, ki ga je bil „nahrulil“ pristav, „Polde je pijan“.

„Kakšen Polde?“ vpraša Vidic osorno kakor prej. „Če bi bil samo pijan, bi mirno ležal in spal. Kaj pa joka in vzdihuje! Ste se že zopet topli, — le resnico govori!“

„E, nismo se ne“, se oglasi drugi, ki je bil med tem vstal pokoncu. „Le pogledite, da ni nikjer nič ranjen ali potolčen“, dé profesorju, ki je prižigal leščerbo, katero je bil donesel hlapec iz hleva, kamor je bil med tem odvedel sani in konja. Ko posvetijo ležečemu v obraz, se začudi pristav: „A, Poganški Polde je!“ Potem ga začne tresti in klicati: „Polde, vstani!“ A Polde je ležal kakor klada in jokal kakor

otrok, kateremu vzame poreden paglavec najljubšo igračo.

„I, kaj pa mu je, da tako upije“, vpraša Vidic fanta, ki sta stala vsak ob eni strani. Pristav se je bil že pomiril, videč, da nima opravka s pretepavci.

„Veste, gospod“, odgovori eden izmed fantov sramežljivo. „Ljubica mu je šla danes proč, služiti je šla v Drago. Žalosti se je napil, zdaj pa joka in ga ni mogoče spraviti od tod.“

Na pristava ni Bog ve kakega vtiska napravila ta tragi-komična dogodba; vajen je bil že hujših. Vodopivec pa se je moral premagovati, da se ni glasno zasmel.

„Nekam ga moramo vender ponesti. Tu na mrazu ne bo ležal“, dé zopet pristav. „Primita“, veli fantoma, „v najbližji hlev ga zanesimo, da bo vsaj na gorkem.“ Zgrabili so ga vsi in kmalu je ležal pod varno streho v toplem hlevu.

„Zdaj pa povejta še vidva svoji imeni“ veli pristav.

„Jaz sem Kleniščekov“, odvrne prvi.

„Jaz pa Brvrtjev“, pridene počasi drugi.

„Dobro! Glejta, da ga jutri zgodaj spravita domov, da grajska gospa ne izve, kod se je potikal in kakšen je bil.“

Pristav in profesor sta odšla nato peš do svojih stanovanj, ki nista bili več daleč.

(Konec prihodnjaj.)

dajsko čelo s tem, da se ogiblje njih hiš, trgovin, gostiln in ne kupuje pri njih ničesar. Združiti moramo ljudstvo v močno trdnjavo in ta organizacija se mora najkrepkeje izvesti do zadnje kočje. Hiše, katerim je ljubša liberalna gnojnica in poganstvo, nego krščanstvo in pošteno časopisje, naj se tudi v javnosti označijo za protikrščanske, katerih naj se zavedni katoličani ogibljejo in jih ne podpirajo. Ako se to izvede, bo divji liberalni zmaj kmalu krotkejši, ko se mu nekoliko tesneje zadrigne mošnjiček. Kristjani morajo proti oskrunjevalcem svojih najsvetejših čutil odločno nastopiti ter jim zagrmeti na ušesa: kakršna služba, tako plačilo, kar sejete, to boste želi! Ljudstvo mora na vsak način dobiti v roke seznam onih hiš, v katere zahaja protikrščansko časopisje, da izve,

•kô je vjera,

kô je li nevjera. —

kdo je zvest, kdo pa nezvest njegovim svetinjam. Naše dobro ljudstvo tudi liberalcem ne prišteva toliko neumnosti, da bi od njega zahtevali, naj jim znaša denar, da bodo mogli v zasmeh njegovemu krščanskemu prepričanju po svojih hišah razobešati židovsko-liberalne cunje. Vso to zadevo naj vzame v roko naša „Slov. kršč. soc. zveza“, ki ima za delo odprto široko in hvaležno polje. V ta namen naj bi stopila v svrhu, da dobi potrebnih podatkov, v dotiko s svojimi zaupniki in v tem oziru izvršila najtesnejo organizacijo. Naše svečeništvo naj bi ljudstvo poučilo in mu dajalo izgled s tem, da ne prestopi praga hiše, ki naroča protikrščanske liste, da po nobeni ceni ne kupuje v krščanstvu sovražnih hišah. Od nasprotnikov se učimo vstrajnosti in neizprososti v boju za dobro stvar. Vsi in vsak bodi mož na svojem mestu:

•Budite svi i svaki volje žive, neukrotne,

Što sebraneč svoje pravo krivdi, sili vjek suprotne;

Budite srca smiela, što se borbom ne umaza,

Koga niti sjajno mito, niti sila ne obraza. . .

Organizujmo se!

+6.

Politiški pregled.

Politični položaj. Spravni odsek nadaljuje s svojimi sejami, ki so pa skoro brez resnega zaključka. Stranki se ne bodeta zjedini, ker Nemcem ne gre v glavo, da bi Slovani bili popolnoma enakopravni z njimi. Državni zbor se snide 22. t. m. Za mirno delo v parlamentu vlada še nima nikakih zagotovil, pač pa pišejo listi, da morajo češki poslanci pričeti z obstrukcijo, ako vlada ne da takoj zadoščjenja za razveljavljenje jezikovne naredbe. Skoro gotovo državni zbor ne bode dolgo časa skupaj. Vlada Slovanom ne bo hotela ugoditi, zato bo poslala poslance domov in se usedla na § 14. Državna zbornica dobi sedaj novega prvega podpredsednika. Nemške stranke kandidujejo za to mesto poslanca Pradeja.

Deželni zbori. Istrski dež. zbor se bode sešel v drugi polovici meseca marca. Dne 20. t. m. bo pričel zborovanje nižjeavstrijski dež. zbor.

Skrb za Lahe. Naučni minister je lahonski realni gimnaziji v Pazinu za prvi in drugi razred dovolil pravico javnosti.

Moravski cesarski namestnik je postal grof Karol Zierotin, ki je bil doslej predsednik moravskega deželnega kulturnega sveta.

Razširjenje volilne pravice v Lincu. Občinski svet v Lincu je sprejel načrt, ki določa za občinske volitve četrti razred, v katerem bodo volili vsi oni, ki plačujejo manj davka nego 5 gld. in stanujejo najmanj jedno leto v Lincu ter nimajo v nobenem drugem razredu volilne pravice. Ta četrti razred bode imel v občinskem svetu 12 zastopnikov.

Nezadnjaštvo v Nemčiji. V nemškem parlamentu so vsprejeli t. zv. lex Heinca ali umetniški paragraf, ki preti z ječo do 6. mesecev ali globo do 600 mark vsakomur, ki bi spise in slike, ki žalijo нравni čut, prodajal osebam pod 18. leti, ali bi take slike javno razstavljal. „Edinost“ pravi k tej novici: „Slov. Narod“ imenuje sprejetje tega zakona — zmago nazadnjaštva in zelotstva. Ali ravno ta zmaga naj bi ga poučila o marsičem. Če je na Nemškem — mej narodom, mnogih milijonov, ki so bogati

na materialnih sredstvih in na literaturi — možno dobiti večino za tak zakon — za „nazadnjaštvo“ —, kako si more le misliti, da bi bila mogoča zmaga liberalizma v našem malem, siromašnem, notri do mozga vernem narodu, ki si vrhu tega mora še le postavljati temelje svoji bodočnosti?!”

Svoboda v republiki Francoski ministerski svet je sklenil, spremeniti § 204. kazenskega zakona v tem smislu, da se priznava vladi oblast, kaznovati s pregnanstvom vse cerkvene funkcionarje, ki bi se kakorkoli pregrešili s sovraštvom napram vladi ali s hujskanjem. Vse pismene izjave v katerikoli obliki, ki grajajo zastopnike državne avtoritete, se bodo kaznovale s proganstvom. Da se bo vlada kjerkoli posluževala te svoje oblasti napram dubovščini in škofom, je samo ob sebi umevno. Dr. Tavčar je zelo vesel tega odloka in misli, da bi rad imel kaj takega tudi pri nas radi — svobodne misli.

Domače novice.

„Podkupljenim“ poslancem priporočamo, da naj zaradi tega impertinentno žaljivega očitavanja nimajo zašitih ust, kadar pridejo na Dunaju skupaj. Klub naj solidarno pove, kdo je bil podkupljen, ako nihče ni bil podkupljen, naj jo pa izzivač pošteno skupi.

Dvoboj med županom Hribarjem in Malovrhom. Župan Hribar se je v občinski seji dne 13. t. m. vzdignil z lepega sedeža v mestni posvetovalnici in prečital spisano obsodbo „Slovenskega Naroda“. Očital je temu listu, čigar glavni podpornik je župan sam z delnicami „Narodne tiskarne, da ni objektivno poročal o razpravi glede samoslovenskih uličnih napisov. Očital je „Narodu“, da se je pčtegnil le za dr. Tavčarja, ki je nasprotnik samoslovenskih napisov, županov govor je pa omenjal le pristransko in drugi Plantanov govor celo zamolčal. No, to še nič posebnega. Da je „Narod“ neobjektiven in grozno strankarski list, ki vse izrablja v svoje namene, to je splošno znano. Ali zanimivo je, kako je Malovrh, ki edini med zastopniki slovenskega časopisja sme od blizu gledati v mestni posvetovalnici župana na pozlačenem prestolu, ko drugi žurnalisti kukajo to veličastvo le z galerije doli, kako je ta nehvaležni Malovrh potem župana kresnil v „Narodu“. „Zabeležili smo, je pisal drugi dan v „Narodu“, nepristransko vse to, kar se nam (Malovrhu) je zdelo važno, in izpustili le to, kar se nam je zdelo nevažno. Županovo očitavanje je torej nezasluzeno in krivično“. Povedal je pa županu še več, namreč, da občinski svet ne drži z njim in da je župan Hribar osamljen, pišoč: „Končno še omenimo, da izjava g. župana ni sklep kluba občinskih svetnikov (!) in da je torej zgolj osebna“. Pogumno je tedaj Malovrh županu uro navil. Saj ima pa tudi prav, kajti on je gospodar položaja. Dr. Tavčar je brez Malovrha ničla. Če pa Malovrh nameri iz svojega organa s curkom gnojnice na župana, je Hribar izgubljen. Zato bode župan Hribar s svojim klubom na to novo zausnico ponižno molčal. On nima pri „Narodu“ nobenega vpliva več, ker je zamudil čas, ko bi bil lahko list rešil, da bi ne bil tako globoko padel.

V ljubljanskem občinskem svetu je na znanil župan, da je 137 ljubljanskih Nemcev pritožilo se proti sklepu zadnje seje obč. sveta, da naj bodo vsi ulični napisi v Ljubljani samo slovenski. Dr. Tavčar je pri tem grdo gledal. Ti sitni napisi mu vedno vodo kale! Prva so na pritožbi podpisana ta-le lepa nemška imena: Dzimski, Belar, Čeh, Černe, Ječminek, Hudovernik, Klemenčič, Lasnik, Leskovic, Malič, Merlak, Račič, Rožnik, Vesel, Šušteršič, Zupančič. Kakor se vidi, sami pristni Germani. Obč. svet je dalje čutil potrebo, odlikovati se z prizanesljivostjo proti nemškemu drsalnemu društvu, ter mu zopet za tri leta dal v najem lepo drsališče pod Turonom za bornih 120 kron. Znano je, da to nemško društvo prav mačehsko postopa z jednako-pravnostjo in da odbor pusti Slovence na drsališču insultirati, ne da bi proti takim insultom storil potrebne protikorake. Ali se ne pravi igrati komedijo: na jedni strani s samosloven-

skimi napisi, na drugi pa dajati ugodnosti za-grizenim nasprotnikom slovenstva Ljubljane? Ali res ni slovenskega društva, ki bi za 120 kron na leto sprejelo drsališče v svojo oskrbo?

Boj za kožo, o katerem smo zadnjič poročali, dela po Ljubljani veliko šuma. „Narod“ se poteguje za mesarje, ker so „od nekdanj možato stali v vrstah napredne narodne stranke“ in nesramno bije po „denarja lačni roki starega g Peterca“. Resnica pa je, da stari Peterca, ki je bil že naroden, ko dr. Tavčar še vedel ni, kaj je to, nima s koalicijo kožarjev nobene dotike, resnica je, da koalicije ni povzročila katoliška stranka, ampak oba napredno-narodna mestna očeta Malija in vsled znane zveze z Nemci prijatelj narodne stranke Janesch, resnica je, da je tej po večini narodno napredni protimesarski koaliciji pristopil tudi gosp. Pollak, to pa vsled tega, ker mu voditelj mesarjev g. Štrukelj niti povedal ni, da preži žid na kožo, katere so pol stoletja dobivali ljubljanski obrtniki. Naše simpatije so pač na strani mesarjev, le to želimo, da se zapro vrata židovskim pijavkam in da neha „Narod“ z lažmi in sleparstvom delati propagando za svojo stranko tudi pri kožah. Najboljše bi bilo, da bi se stvar med našinci poravnala mirnim potom brez žida, brez nemškutarja in brez Malovrha.

Psovke na slovenske igralce — priletele nazaj. Ljubljanske Nemce zelo jezi, da njihovo jetično gledališko podjetje ne more konkurirati s slovenskim gledališčem. Sosebno na poti so jim tisti slovenski igralci, ki se poleg svoje obrti posvečujejo dramatični umetnosti. Še le nedavno so jih opsovali v „Deutsche Stimmen“ s „Schmierkomödijsanti“. O tatvini v slovenski gledališki garderobi, katero je prebrskala nežna nemška roka, pa nočejo poročati te „štimice“. Sitno je povedati, da se „šmir“ ne drži slovenskih igralcev, ampak da se marsikdaj kultura nemških igralcev iz „šmira“ ne vidi.

Gabrščekova konfuzija. Dve notici zapored je dal Gabršček v „Sočo“ o našem listu. V prvi pravi, da je „Slov. List“ oduševljen pristaš grofa Coroninija, v drugi pa trdi, da „Slov. List“ ne ve, ali bi se veselil zmage grofa Coroninija, ali ne. Ta Andrej je res živa konfuzija. Poravnati mu utegnemo zmedene pojme o našem veselju, če mu povemo, da smo res veseli, ker goriških vernih Slovencev ne bo zastopal v državnem zboru prononsiran liberalci in privrženec narodu jako škodljive „Sočanske bande“, ki je mnogo let, kakor pravi „Soča“, „iz taktičkih razlogov vihtela kadinico proti grofu Coroniniju“. Vihtela bi jo še danes, ako bi vsled nove tiskarne ne trpel Gabrščekov žep.

Značilno! Za Hribarjevo zvezo županov se oglašajo liberalni listi po Slovenskem, kar bodi županom najočitnejše znamenje, kaj se skriva pod to zvezo. Možje, ne dajte se slepiti po brezvestnih liberalnih glasilih, če hočete zvesti ostati svojemu krščanskemu prepričanju! Naš narod ne imej s Hribarjem nikake dotike, dokler bo Hribar imel dotiko z dr. Tavčarjem in Tavčar z nemškim liberalcem Mraulagom. To bodi geslo vsem slovenskim županom!

Občinske volitve in socijalni demokratje. Kakor se nekaj čuti, se socijalni demokratje v Ljubljani pripravljajo vže na občinske volitve. Zakotni shodi po § 2. zb. zak., na katerih baje obravnavajo o obrtnem vprašanju (?), imajo glavni namen, agitirati za volitve. Mi sicer ne vemo za gotovo, ali zdi se nam, da si tudi letos podasta dr. Tavčar in Železnikar roke v „skupno delo“. To pa vemo dobro, da iz te moke za obrtnike in delavce ne bode kruha.

„Domovina obsojena“. Celjske „Domovine“ odgovorni urednik Ante Beg je bil v sredo obsojen na tri tedne zapora. „Domovino“ sta tožila zdravnika dr. Golitsch in dr. Jesenko, ki sta se čutila žaljena, ker je „Domovina“ pisala, da so zdravniki Giseline bolnice pokopali živega bolnika. Upravitelj tiskarne Ivan Spindler je bil oproščen.

Bleiweis in Malovrh. „Novice“, so pisale o samoslovenskih uličnih napisih v Ljubljani takó-le: „Nam se zdi, da se je vsa zadeva z napisi nalašč takó nerodno, vsakemu zakonu v obraz bijoče uprizorila, da se more nekaternikom

metati polena pod noge, za nekaternike pa delati reklamo.“ Do take pisave se je ponižalo nekdanje Bleiweisovo glasilo, ko je mož pokojne „narodne matere“ uredništvo izročil Malovrhu. Ko bi mogel, bi Bleiweis z bičem prišel na skrunitelja narodnega programa v „Novicah“.

Učitelj Gostinčar pred porotniki. Iz Celja se nam piše: V torek se je vršila pred porotnim sodiščem celjskim glavna razprava proti učitelju Gostinčarju radi hudodelstva težke telesne poškodbe. Sodišču je predsedoval predsednik okrožne sodnije pl. Wurmser, votanta sta bila svetnik pl. Fladung in adjunkt dr. Rogozinski, zapisnikar avskultant dr. Dijak. Obtožbo je zastopal državni-pravnik Ekl sam. Zagovorništvo je prevzel dr. Hrašovec, zasebna udeleženca Josipa Polanetz-a pa je zastopal dr. Stepišnek. Porotna klop je bila z malimi izjemami nemška. Povabljenih je bilo 23 prič. Obtožba se je glasila, da je Gostinčar v noči od 9.—10. avgusta l. l. trikrat ustrelil iz samokresa na Josipa Polanca pri ljubljanski mitnici ob „Narodnem Domu“ in ga težko poškodoval. Ob dveh po polnoči se je razglasila razsodba v Gostinčarjevi pravdi. Bil je od porotnikov z devetimi proti trem glasovom oproščen od obtožbe hudodelstva težke telesne poškodbe in z 10. proti 2. glasovoma krivim spoznan le prestopka zoper telesno varnost po § 335. k. z. ter obsojen na en mesec zapora. Celjani so bili razočarani in poparjeni, kakor bi jih polil s kropom. Slovenci pa so bili presenečeni. Nič ni pomagala pametno sestavljena porotna lista, nič ni pomagalo, da so Polanetz in drugi zadevo čudno zasukali, nič ni pomagalo hujskanje in ščuvanje „Vahtarica“. Na porotni klopi je sedelo poleg treh Slovencev 9 odločnih Nemcev, a glej čudo! Razmerje glasov je bilo nasprotno. Celjska nemška porotna klop je slovesno izjavila, da so se Slovenci ob izgrelih v avgustu le branili proti divjim napadom celjske fakinaže v rokovnicah in fraku. Izpovedbe celjskih Nemcev in izpovedbe slovenskih prič so si popolnoma nasprotovale. Celjski Nemci so videli, da so trije (Kač, Gostinčar in Reicher) čepeli ob mitnici in surovo napadli mirno mimo idočega Polanca, mej tem ko je nedvomno dokazano, da je divja tolpa, broječa 30—40 mož, s koli in železjem napadla Kača, ki je brez desne roke in ni imel ničesar v roki, Reicherja, ki je imel s sabo menda le dežnik, in Gostinčarja, ki je v sili potegnil samokres in parkrat ustrelil v množico. Gorostasno je sklicevanje državnega pravdnika na to, da se pri napadalcih ni našlo nobeno orožje, seveda, ker jih celjska policija gotovo ni vprašala po tem. Državni pravdnik je apeliral na porotnike, naj vendar krivim spoznajo obtožence, ker s tem bodo preprečili za večno napade od slovenske strani, ne čudi se, če so Nemci hoteli dati Slovincem kak „Denkzettel“ in če so jih pri tem nekoliko premlatili (durchbläuen). Po njegovem mnenju mora biti pravica že radi tega na nemški strani, ker so bili v onih osodepolnih dneh le Nemci poškodovani, mej tem ko kameni, ki so kot dež leteli na Slovence, nišo povzročili nobene škode. Dr. Stepišnek, kot zastopnik zasebnega udeleženca, je tudi povedal par fraz; oba pa, državni pravdnik in dr. Stepišnek, sta u larjala na politične strune. Zagovornik dr. Hrašovec jih je grozno „sfural“. Govoril je prepričevalno, z vsakim stavkom je pobil svoja nasprotnika, tako da je celjski nobel-fakinaži v avditoriju kar vroče prihajalo. Celjani so se grizli v ustnice in so pihali od jeze, ko se je proglasil pravorek porotnikov. Pokazalo se je, da „Vahtarica“ še nima neomejene komande in da se še nahajajo možje tudi med Celjani, ki se ne brigajo za tako hujskanje in pretenje, in katerih je pravica več nego narodna zagri-zenost. —

Blaž Ravnik, morilec Boštjana Žvana, je pomiloščen na dosmrtno ječo. S to obsodbo pa Ravnik ni zadovoljen. Na vsak način bi rad sedel samo 20 let. Predvčerajšnjim je hotel Ravnik zbežati. Ravnik je bil zaprt s 6 drugimi kaznjenci v pritlični ječi na Žabjaku. Zvečer ob 9. uri sta videla dva gospoda nekega človeka po strehi jetnišnega poslopja plaziti se. Povedala sta to vojaški straži, in ta je sk icala nadzor

nike. Prepričali so se, da je pri ječi močna železna mreža odtrgana in del železne mreže s pilo odstranjen, tako da je mogel posamni človek skozi. Ravnik je imel pomagača Šobra v ječi. Šla sta preko prostornega dvorišča in Ravnik je zlezal po neki deski na streho, splazil se preko strehe stranskega poslopja na streho glavne poslopja in se skrila za dimnik ondi so ga zasačili, ker pa ni hotel sam doli priti, je šel klepar g. Uranič po njega, — in pri lepem svitu blede lune sta prišla s strehe drug za drugim. Dobili so Ravnika zopet v pest in zaprli bolj varno, tako da ga ne bo zopet poželenje prijelo po zunanjem svetu; ker ga ženó v Gradičko.

Hrovatinova čast se bode zopet prala 9. marca pred kasacijskim sodiščem na Dunaju. Razprava se vrši vsled ničnostne pritožbe, s katero se je zagovornik „Slovenčev“ pritožil zoper obsodbo ljubljanskega porotnega sodišča.

Kaj je s pariško razstavo? Odbor, ki se je izvolil, da pripravi vse potrebno za potovanje Slovencev v Pariz k svetovni razstavi, molči kot zid. Ne potrudi se, da bi dobival od obrtnikov po manjših zneskih za potovanje. Odbor bode skoro gotovo priredil potovanje ljudij, ki lahko plačajo naenkrat ves nemali strošek potovanja. V prvi vrsti bi moral odbor gledati, da pripravi potovanje pristopno obrtnim krogom. Tako bi izlet Slovencev v Pariz imel kaj praktične vrednosti. Hrvatje se jako marljivo pripravljajo za razstavo. V obrtni šoli imajo polne roke dela, da dogotove razne predmete iz narodnega gospodarstva in šolstva. Pri nas naj bi zgenila se vsaj trgovska in obrtna zbornica, ali naj bi se sestavil poseben odsek, ki bi skrbel za častno zastopstvo vseh Slovencev na svetovni razstavi v Parizu.

Puf v Celju. Celjski mestni očetje so si izmislili narediti nov načrt mesta, ki bode pa veljal denarce, zato bodo izposodili si novih 13 200 kron.

Ljubljanski kanali so tako vzorni, da se vedno podirajo. Ta teden se je zopet podrl kanal na Bleiweisovi cesti.

Kranjski deželni predsednik baron Hein se je odpeljal s soprogo v Opatijo na daljši dopust. Baron Hein je bajé nevarno bolan.

Umrla sta v Ljubljani dne 13. febr.: Čast g. prošt dr. Anton Jarc, starosta duhovčine ljubljanske in bivši deželni šolski nadzornik na Hrvatskem in Kranjskem. Rojen je bil 1. 1813. v Ajdovcu na Dolenjskem. Dni svojega pokoja je žrtvoval delu za razne dobrodelne zavode. — lani dan umrl tudi g. Josip Seunig, trgovec in posestnik v Ljubljani, v 72. letu starosti. Pri deželnem sodišču ga je zadela kap.

Ogenj v Kranju. V ponedeljek sta goreli pristavi g. Mavrilija Mayerja. Pristavi sta bili napolnjeni s slamo in senom. Grozno razsvetljivo je prihitelo gledat vse mesto. Škoda je velika. Le ugodnemu vremenu se je zahvaliti, da da ni bilo še večje nesreče.

O šoli na Bukovici smo prejeli zadnji čas več poročil. Lušan pravi, da šole na Bukovici ni treba, Bukovljan se v dolgem dopisu silno jezi nad selškim županom, ki baje v svojih dopisih na deželni šolski svet ne kaže ljubezni do omike naroda, Selčan pa prosi malo potrpljenja, češ da se je sedaj mrtvim Bukovljanom napravila šola z obširnim vrtom, precej potem pa pridejo živi na vrsto.

Rudokop na Predelu. Anton Štrukelj v Logu je našel na Predilu bogate žile rude cinka in svinca. Čim dalje koplje, bogatejša je ruda.

S Štajarskega se nam piše: Vera in morala sta redno in dosledno spojeni druga z drugo. Smelo tudi trdimo, da je izvrstno lahko združena s tema tudi prava narodnost, klub temu, da se nam in vsem, ki so našega mišljenja, očita brezdromovinstvo, breznarodnost. — od ljudij, ki poznajo samo absolutno narodnost sodrugov dr. Tavčar in dr. Mraulag. — Ker je ta naša trditev resnična, se ne čudimo, da je v Celju toliko narodnih, moralnih in tedaj tudi verskih propalic. Svoj čas je „Narod“ obetal, da bo že malteškemu vitezu in predsedniku okrožnega sodišča pl. Wurmserju zapel take, da mu bo prav neljubo. Zakaj odločno in absolutno-narodni „Narod“ tega storil ni, nam ni umljivo. Poro-

čevalcu „Narodovemu“ iz Celja, kakor tudi „Narodu“ samemu, je gotovo znano, kaj se po Celju govori o pl. Wurmserju, ki je, kakor se pravi, prekosil v svoji nepristranosti celo Heinricherja. Dobro mu je znano, kaj so gospa Weber pl. Webenau. „Narod“, kateremu je bajé naloga (?), prati resnično in izmišljeno umazano farovško perilo, noče prati, kjer bi bilo na mestu in za naš narod koristno.

Koroške novice. Na Koroškem je bilo lani 33 letovišč, v katerih je tekem poletja bivalo 6148 strank z 12.881 osebami. — Vlak je povozil dne 1. febr. blizu Lipe železniškega čuvaja J. Maierja. Truplo je bilo čisto raztrgano. Star je bil 27 let. — Podružnico „Südmärke“ so dne 11. t. m. ustanovili v Brnci. — Štrajk v Lešah je konečno poravnal. Delavcem se je zvišalo za 5%. — Okrajni šolski svet v Velikovcu je sklenil, da bodi kvalifikacija učiteljev javna in da sme vsak učitelj pregledati poročila o inšpekcijah. — V Celovcu se je lani porodilo 721 otrok, od teh 273 v porodnišnici. Izmed otrok v treh kat. farah je bilo 281 zakonskih in 163 nezakonskih. Umrla je 791 oseb, od teh v bolnišnici 346. Zakonov se je sklenilo 177. Iz katoliške cerkve je izstopilo 34 odraščanih in 9 otrok. Katoličanov je v Celovcu 20 529, luterancev 555, židov 126.

Drobne novice. Janez Francič z Rateča, ki je bil obdolžen, da je ustrelil svojo ženo, je izpuščen iz preiskovalnega zapora v Novem Mestu. — Ana Špekar v črnomeljskem okraju je zadušila svoje novorojeno dete. Nečloveško mater imajo že pod ključem. — Znanega Šmerca iz Mojstrane je neki kmetski fant zabodel z nožem. Upanje je, da Šmerc okreva. — V Sičanu v Istri je svinja otroku Mariji Marcin, katerega je pustila mati doma, požrla uho, razgrizla obraz, raztrgala vrat in razmesarila ves život. Otrok je v groznih mukah umrl. — Od zadnjih praznikov je samo z ljubljanskega kolodvora odpotovalo 500 ljudij v Ameriko. — V Mariboru se je osnovalo društvo „Marianum“, ki bo skrbelo za brezposelna dekleta. Nekateri Nemci so celo zoper to novo društvo, ker pravijo, da zadošča „Südmarkina“ posredovalnica. — V Gor. Logatcu bodo na državni cesti napravili nov most od železa čez državno cesto. — Furlanski učitelji snujejo konsumno društvo. Pravila so že potrjena. — Utok petletnic učiteljev kneževine Goriške in Gradišćanske je ugodno rešen. — Krojaški tečaj se je otvoril v Ljubljani in bode trajal več tednov. — V Loškem potoku dobe novo šolsko poslopje, v Selu pri Šumbergu pa novo cerkev. — Na Brezjah se je podelilo v letu 1899. na 40.500 sv. obhajil. — Karnijolec, katerega je nedavno namahal v dvoboju neki častnik, je Karnijolec Pavlitschek.

Sv. Kunigunda. Planinsko pevsko društvo „Slavček“ se je zopet pokazalo, da ima ne le dobre pevce, ampak tudi zavedne narodnjake in vljudne mladeniče. Vse to se je čulo in videlo 4. februarja v Žrečah, kjer so ob priliki veselice, ki jo je priredila „Straža“, izborna rešili svojo nalogo. Pričalo nam je to burno odobravanje in ploskanje mnogih in odličnih gostov. Tudi napredek pevcev je marsikdo občudoval. Pripravilo bo to vrlo pevsko društvo izvanredno veselico doma pri sv. Kunigundi v šolski dvorani na korist šolske mladine ob stoletnici slavnega škofa Antona Martina Slomška. K veselici že sedaj vabi društvo vse nam naklonjene sosede. Postreglo se bo „dobro nam došlim gostom“ tudi z dobro domačo vinsko kapljico in okusnim jelom. Za to bo pa skrbela gospa šolskega vodje. Pred vsem bo zanimivo videti in slišati domače fante in dekleta kot igralce prvič na pozornici. Vspored veselice je za naše razmere res odličen, upamo, da se poskusimo z mestnimi igralci, Zato, prijazni nam sosede, obiščite nas v obilnem številu dne 25. februarja ob 3. uri popoldan in položite nam bratski kak darček za pridne in siromašne šolarčke, ki zelo težko pričakujejo novo šolo! Le hitimo naprej, da doidemo sosede, ali jih pa še preidemo!

Kontingentna komisija za pridobinski davek je 5. t. m. izvolila pododsek 12 članov. Za Kranjsko, Primorsko in Dalmacijo je izbran referentom dr. Majaron. Pododsek bode imel sejo 19. t. m.

Mestna posredovalnica za delo in službe v Ljubljani, Mestni trg št. 27. Od 10. do 16. februarja je dela iskalo 31 moških delavcev in 72 ženskih delavk. Delo je ponudeno za 8 moških delavcev in 98 delavcem se je nakazalo 57 odprtih mest in v 44 slučajih se je posredovanje izvršilo in sicer za 8 moških in 36 ženskih delavk. Od 4. januarja do 16. februarja je došlo 535 prošenj za delo in 316 deloponudeb. Od naznanjenih odprtih mest so še za oddati 1 trgovski poslovodja, 1 napisni slikar, 3 vrtnarji, več konjskih hlapcev, več vajencev za razne trgovine in obrte, 1 trgovska prodajalka, več kuharic za tu in zunaj, več natakarič na račun, več deklie za vsako delo, 2 pestunji in več dekel.

Jubilej slovenskega gledališča. V torek je „Dramatično društvo“ slovesno praznovalo svojo tisočo slovensko predstavo. Ob tisoči slovenski predstavi se je pričelo resno misliti na penzijski fond slovenskega gledališćnega osebja. Danes ob 8. uri zvečer priredi to osebje v „Narodnem Domu“ gledališki večer z vezanimivim vspreodom.

Najnovejše vesti.

Obrtniški shod. Konservativno obrtno društvo v Ljubljani vabi k javnemu shodu, ki bode v nedeljo, 18. februarja ob 10. uri dopoldne v gostilniških prostorih „Rokodelskega Doma“ (Komenskega ulice.) Vspored: Prisilna delavnica in obrtniki. 2.) Položaj ljubljanskih mesarjev, dalje so kot tretja točka na vrsti mestne vožnje v Ljubljani. Obrtniki, udeležite se shoda vsi! Ljubljanski čevljarji, mesarji in prevozniki, vstopimo skupno v boj za obstanek poštenega obrta! V združenju je moč. Ivan Kregar, t. č. predsednik. Fran Žan, t. č. tajnik.

Celjski Ambroschitsch, urednik lista „Deutsche Wacht“, je bil zaradi razžaljenja dr. Sernca, dr. Hrašovca, učitelja Gostinčarja in Sokolov obsojen na 200 K globe.

Legli sta v grob dve uzorni slovenski materi. Včeraj so pokopali v Kranju 72 let staro gospo Marijo Pavšlar in danes pokopljejo v Radovljici 60 let staro gospo Josipino Roblek. Spita mirno!

Pri Devici Mariji v Polju priredi jutri krščansko socialna organizacija predavanje ob 3. uri popoldne.

Nov volilni občinski red dobi mesto Dunaj. Razširi se volilna pravica in to imenuje sinočni „Sl. Narod“ — zvičajno volilno reformo. . . . Ljubljanski mestni očetje so pa duševno takó silno omejeni, da se branijo razširiti volilno pravico. Naši gospodje na magistratu so v kljub silnemu napredku še nekoliko pod nazadnjaki!

Spravna pogajanja na Dunaju so se baje razbila, ker Nemci nočejo nič slišati o češčini kot notranjem uradnem jeziku na Moravskem. Pričakuje se važna izjava ministerskega predsednika, ki je včeraj povabil k sebi češke delegate. Čehi so zelo nevoljni in zahtevajo, da se brž skliče izvrševalni odbor desnice.

Vojna v južni Afriki. French-ove čete Angležev „zmagovito“ prodirajo čez Modder-River. Kdo vé, če ne gredo v past. Rensburg so pa Angleži zapustili in Dundonald so napadli Buri. Burski general Boetha je prekorščil Tugelo in pobil nekaj Angležev; general Cronje gre na Robertsia z 20 000 možmi, poveljništvo prevzame Joubert. Tudi general Buller poroča, da se je oddelek dragoncev moral umakniti Burom. Pričakujejo se vroče bitke.

Rusi prodirajo proti Heratu. V Kušk je došlo 20.000 vojakov s topovi. Angleži se tresejo.

London, 16. februarja. Generalu Frenchu se je posrečilo prodreti v Kimberley.

Razne stvari.

Društvo duhovnikov za pravno brambo se snuje za šenthipolitsko škofijo. Vladi so se predložila pravila in pristopilo je društvu že nad 400 članov. V sedanji dobi besnih liberalcev bi bilo podobno društvo slovenskim duhovnikom nujno potrebno.

Baron Adolf Rotschild je ta teden v Parizu umrl v starosti 80. let.

Profesor Masaryk je bil v Pragi obsojen na 50 K oziroma 5 dnij zapora, ker je objavil v „Času“ vsebino svoje zaplenjene brošure o ritualnem umoru v Polni. Urednik „Časa“ dr. Herben je bil obsojen na 40 K ali 4 dni zapora.

Originalen samomor. Dne 3. feb. se je provizorično vpokojeni stotnik Mihael Paic v Zagrebu napil morfija, poškodoval vrat z britvijo, s sabljo si zadal velike rane, zatem pa se vrgel skozi okna na dvorišče. Prenesli so ga v bolnico, kjer je izdihnil svojo dušo.

Društva.

„Meščanski klub v Ljubljani“ je priredil pretekli četrtek zvečer v gorenjih prostorih „Katoliškega Doma“ animirano veselico, katero je počastilo z obiskom mnogobrojno občinstvo iz najboljših ljubljanskih krogov. Dvorana „Katoliškega Doma“ je bila veleokusno dekorirana, vojaška godba je neumorno svirala elegantnim parom do ranega jutra. Četvorke, katere sta vzgledno aranžirala gg. Kenda in Sajovic, je plesalo okoli 30 parov. Veselica je bila res odlična, a brez napetosti. Zato dobiva „Meščanski klub vedno več novih prijateljev.“

Preosnova c. kr. kmetijske družbe kroške se je zgodila tako, da se bodo vse podružnice združile v okrajne zveze, ki bodo potem volile zastopnike za glavni zbor, ki bode 28. t. m.

„Naša straža“ išče spretnega poslovodjo za trgovino z jestvinami. Plača 30 gl. na mesec in vse prosto. — Priporoča spretnega pisarja za kako mesto izven Trsta. Dotičnik je nedavno dopolnil 14mesečno ječo radi izgrediv proti Lahom o priliki cesaričine smrti. Zna dobro slovenski, hrvatski in laški, nemški srednje. Doprivil je peto realko v Trstu. — Na razpolago ima dobrega pasarskega pomočnika. — Slovenski gostilničar želi vzeti v najem gostilno ob slovenski meji na Štajarskem.

„Slavčeva“ maskarada pod naslovom „Benetke v Ljubljani“, ki se vrši jutri v Sokolovi dvorani „Narodnega Doma“, bode prekosila vse do sedaj v Ljubljani prirejene maskarade. Obiskovalci bodo imeli priliko, sprehajati se po Markovem trgu in si ogledati razne znamenitosti beneškega mesta. Isti večer bode v ljubljanske Benetke došlo tudi mnogo tujcev iz raznih krajev sveta v svojih narodnih nošah, in tudi golobčkov, gondoljerk itd. ne bode manjkalo. — Vstopnina za člane 1 krono, za nečlane 2 kroni, tri osebe jedne obitelji 5 kron, za maske 1 krono. Vstopnice se dobivajo pri g. F. Čudnu, trgovcu na mestnem trgu, v nedeljo od 2.—4. ure popoldne v društveni sobi v „Narod. Domu“ ter zvečer pri blagajni.

GLASNIK.

Narodnostni mir.

Na Dunaju so zbrani zastopniki češkega in nemškega naroda, da sklenejo med seboj spravo, glede narodnostnega razpora. Da si posebno delavci želimo narodnostnega miru, je po sebi umevno, saj se je ravno ob tem prepiru razbilo vsako socijalno delo našega državnega zbora. Elementi, ki ob narodnostnem prepiru žive, ki od narodnostnega prepira vlečejo svoj kapital, so vedno na straži in netijo iskro pod pepelom. Narodnostni mir je v naši državi mogoč le tedaj, ako se da vsem narodnostim jednaka pravica v javnem državnem življenju. Šole in vsi uradi morajo biti tako urejeni, da ni nihče prikrajšan. Zato je treba le dobre volje in pravičnosti. Toda liberalci pod komando židov so se vedno upirali enakopravnosti vseh narodov v državi. Zato so imeli in imajo še vedno svoj vzrok.

Dokler se dva prepirata tretji pobira; tako se glasi neki pregovor. Tudi tukaj v tem oziru opažamo nekaj tacega. Liberalni judovski spekulanti dobro vedo, da bi v mirnih časih jele njih rožice vsahnjevati, ker bi ljudstva in njih

zastopniki imeli več priložnosti, razmišljati o gospodarski politiki in bi odločno stopili na prste tistim, ki sedaj v burnih časih narodnega prepira brez skrbi stiskajo ubogo ljudstvo. Razvidno je torej, da delavci pred vsem iz socijalnega stališča želimo narodnostnega miru v Avstriji. Toda delavci se tudi zavedamo svoje narodnosti, in posebno slovanski delavci vidimo, da se v narodnostnem oziru godi Slovanom še velika krivica. Pri nas Jugoslovanih je na dnevnem redu samo zatiranje Slovanstva. Šole in uradi, posebno v obmejnih pokrajinah, služijo kletemu vragu našega imena v prilog. Osrednja vlada se ne zgane ob najgorjih pritožbah in najjasnejših dokazih krivice. Nasprotniki naši smejo skoro vse, mi ničesar.

Tako ne sme in ne more več dalje iti! Tudi dostojanstvo pravne države bi ne smelo tega dalje trpeti. Zato je potreba zakonite določbe v izvršitev ravnopravnosti vseh narodnostij v državi. Toda, kakor vse kaže, pri teh spravnih akcijah vlada ne hodi prave poti. Spravo hoče na ljubo Nemcev zvršiti samo med Nemci in Čehi. Vse drugo naj bi ostalo pri starem! To je pa nemogoče, ker bi se godile drugodi iste krivice, kakor dosedaj. Slovenci bi bili izpostavljeni dosedanjemu nasilstvu nasprotnikov. Narodnostni boj bi se nadaljeval in s tem bi se iz nova preprečilo vsako resno delovanje na gospodarskem polju.

Mi upamo, da se zastopniki slovanskih narodov ne bodo dali omehčati in da bodo najodločneje zahtevali pravične uravnave narodnostnih razmer zakonitim putem. Tedaj, ko bode to dovršeno, bode mogoče storiti kaj v socijalnem oziru za trpeče ljudstvo. Pijavke, ki žive ob narodnostnem prepiru — židje — se bodo seveda na vse kriplje vpirale pošteni spravi in pošteni zakoniti narodnostni uredbi. Toda zastopnikom narodov in vladi naj bo pred očmi pred vsem propadajoče avstrijsko ljudstvo. Temu pomagati, je teh faktorjev dolžnost.

Delavske drobtine.

Javno predavanje priredi „Slovenska kršč. soc. zveza“ zopet prihodnjo sredo ob polu 8. uri zvečer v veliki dvorani „Katoliškega Doma“. Na dnevnem redu bode velezanimiv predmet.

Izlet v Zagorje. Opozorjamo na jutrišnji izlet „Slov. kršč. soc. zveze“ v Zagorje ob Savi. Odhod z južnega kolodvora s popoldnevničnim vlakom. Z izletniki pojdejo društveni tamburaši. Gostje dobro došli!

Slovensko delavsko stavbeno društvo v Ljubljani je predzadnjo nedeljo slavilo brez vsega šuma dan zadoščenja za obilni trud, ki ga je doslej imelo. Vršilo se je blagoslovljenje v pretečenem letu dogotovljenih delavskih hiš v Vodmatu. Slavnost blagoslovljenja je izvršil č. gosp. župnik Martin Malenšek. Slavnost so počastili s svojo navzočnostjo tudi gg. državni poslanci Povše, Vencajz in dr. Krek. Gospodje so si ogledali stavbe in se povsem hvalno izrekli, bodisi glede na praktičnost, kakor na solidno delo. V pretečenem društvenem letu je društvo sezidalo 26 hiš, in sicer: dve hiši v Dravljah, tri na Glincah pri Viču, dve v Šiški in devetnajst v Vodmatu. Tako je število vseh društvenih hiš, všteti one v Štepanji Vasi, 35. Društvo je s svojim delovanjem pokazalo, kaj premore resno in pošteno prizadevanje.

Javno predavanje. V sredo 14. t. m. je priredilo v „Katoliškem Domu“ Slovensko katoliško delavsko društvo javno predavanje. Predaval je č. gosp. državni poslanec dr. Žitnik o socijalno demokratičnem raju. Govornik je iz spisov posameznih soc. dem. kolovodij dokazal nesmisel soc. demokratičnih sanjarij. Jednakost in skupna last se upirata zdravi človeški pameti. Najhuje nasilstvo bo moralo vladati, ako bodo hoteli spraviti pod en klobuk. Preden bomo šli v ta raj, bomo morali pred vrati pustiti misel na prostost, misel na redno družinsko življenje, misel na vero itd. Ker bomo vsi enaki, torej ne bo učenjakov pa tudi ne bebecov. To je pa nemogoče, ker marsikdo je bebec vže po naravi. Burno ploskanje je sledilo govorniku. Za njim se je oglašil neki socijalni demokrat, ki je zatr-

jeval, da je veliko hodil po svetu, se veliko naučil in tudi spoznal ljudi. Ostal je tudi pošten kristjan, toda je odločen socijalni demokrat. Trdil je, da na tem, kar je govoril predavatelj, ni „za en groš resnice“. Gosp. Žitnik mu je odgovoril, da je vse to pisano v knjigah socijalno demokratičnih voditeljev, da pa v večini socijalni demokratje ne vedo, kaj pišejo in hočejo njihovi voditelji. Gostinčar je dejal, da socijalni demokratje po Marksovem nauku delavstvu niti pomagati ne smejo, ker sicer ljudstvo ne more obubožati. Ako socijalni demokratje delavstvu hočejo pomagati, niso več socijalni demokratje ali so pa hinavci, ker Marksov nauk jim je sveto pismo, tam se pa bere, da mora poprej vse ljudstvo ubožati in propasti, premoženje pa pasti v roke posamnikov, preden se prične socijalna revolucija. To pa je vendar cilj socijalnih demokratov!

Občni zbor „Slovenske krščansko-socijalne zveze“ se je vršil v nedeljo dopoldne v dvorani „Katoliškega Doma“. Udeležba je bila obilna. Prišli so na občni zbor tudi zastopniki nekaterih zunanjih društev; tako iz Križev pri Trziču, Dobrunj, Device Marije v Polju, zastopniki slovenskega katoliškega akademičnega dijaštva, počastila sta občni zbor dalje tudi državna poslanca dr. Krek in Vencajz, katere vse je predsednik Ivan Kregar toplo pozdravil. Tajnik Ivan Štefe je nato podal obširno poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu. Omenjal je krasnih trenutkov vseslovenske delavske slavnosti, ki je pokazala, da je krščanski socijalizem postal velemoč v slovenskem narodu in da krščanski socijalci na fiksno idejo naprednega prvaka o „Uebergabe“ niti od daleč ne mislijo. Zveza je dobila tedaj svoj krasni prapor sv. Mihaela, katerega je ustvarilo domače delo umetnikov g. Plečnika, Zajca in gospe Hlavke. Naš prapor že na prvi pogled priča, da je stvar, za katero se borimo: krščanstvo, ljudstvo, dom! Hvaležno je omenjal neumornega delovanja načelnika agitacijskega odseka za vseslovensko delavsko slavnost, č. gosp. Luke Smolnikarja, kateremu so se tudi zborovalci zahvalili z živahnimi „Živio“-klici, kakor tudi velikemu društvenemu dobrotniku g. Karolu Pollaku in blagorodni njegovi gospej kumici zastave, ter g. dr. Debevca. Vseslovenska delavska slavnost je stvorila ozko zvezo mej slovenskimi krščanskimi socijalci in brati Hrvati. Nerazrušna je postala ta vez z izletom „Zveze“ v Zagreb in Karlovec. O vsaki priliki je budila „Zveza“ mej slovenskim ljudstvom hrvatsko-slovensko vzajemnost. Nadalje je „Zveza“ poletela k blagoslovljenju zastav bratskih društev na Jesenice in v Selca, k Potočnikovi slavnosti v Št. Vid, k ustanovitvi „Katoliškega delavskega društva“ za Medvođe in okolico, k blagoslovljenju krščansko-socijalnih „domov“ pri Devici Mariji v Polju in Dobrunjah in pod vodstvom ljudskega škofa dr. Antona Bonaventure Jegliča je peljala nad 6000 krščanskih socijalcev zahvalit se za lepo vspelo vseslovensko delavsko slavnost in prosit nadalnje pomoči k Materi Božji na Brezje. Poslala je „Zveza“ svoje zastopnike k strankarskemu shodu avstrijskega krščansko-socijalnega delavstva. Pridno je deloval dramatični odsek, ki je tekom leta predstavljal 12 iger, nekatere po večkrat, in nebroj komičnih prizorov. Veselice so bile 4. Javna zahvala se je izrekla pevcem „Katoliškega rokodelskega društva“, ki so pod vodstvom slovenskega skladatelja gosp. Sachsa vedno rade volje prihiteli „Zvezi“ na pomoč. Zadnji čas se je oživil tudi tamburaški klub, ki se je z novimi močmi trdno organizoval. Bila so javna predavanja. Odbor je predložil vladi pravila za „Krščansko-socijalno žensko zvezo“, izdal je „Knjižnico ljudskih iger“, katere 1. snopič so društva že naročila nad 500 izvodov. Pripravil je odbor vse potrebno za vseslovenski delavski shod, ki se bo vršil letošnje leto o Binkoštih, z vspedom je oživil akcijo za Ciril-Methodove kresove. Društvena knjižnica se je pomnožila od 402 knjig na 1269 knjig. V društveni „Čitalnici“ je bilo članom na razpolago 25 časopisov, slovenskih, čeških in nemških. Čestitalo je društvo k jubilejema škofa Mahničarja in biskupa Strossmayerja. Društvo je spremilo k večnemu počitku

umrla člana Varla in Štalca, g. Leopolda Belarja in soprogo „očeta Slovencev“ gospo Karolino pl. Bleiweisovo. Članov je imelo 1201. Društvo je v preteklem letu k „Zvezi“ pristopilo zopet 8. Odslej bode „Zvezino“ delovanje še krepkejše ter bode lahko v sosebno veliko pomoč društvom na deželi, ker ima ob svoji strani novo delavsko pisarno in prosperujoči, dobro obiskani socijalni kurz. — Drž. poslanec dr. Krek je nato bodril k nadaljnemu delu. Z močjo resnice stojimo v boju trdno prepričani, da nič ni, kjer se zgubi smisel za vzore. Vzorni društveni blagajnik g. Sedmak je poročal, da je imela „Zveza“ v preteklem letu dohodkov 2244 glđ. 64 kr. in stroškov 2111 glđ. 28 kr. Natančno je pojasnjeval posamezne točke računa ter položil račun tudi o vspešno delujoči društveni „Čebelici“, v katero hranijo člani po malih svotah. Izmej raznih predlogov, kateri so se bili sprožili na občnem zboru, omenjamo predlog g. Martina Mentonija, naj „Zveza“ preskrbi svojim članom pouk v hrvaščini, in g. Karola Pollaka, naj se osnuje odsek, ki naj skrbi, da dobi „Zveza“ svojo godbo na pihalo. Novi odbor se je sestavil tako-le: predsednik drž. poslanec dr. Jan. Ev. Krek, podpredsednik Ivan Kregar, tajnika Jož. Gostinčar in Ivan Štefe, blagajnik H. Sedmak, njegov namestnik Fr. Ziller, knjižničar I. Kos, namestnik M. Moškerc; odborniki: Karol Pollak, Luka Smolnikar, dr. Debevec, Ivan Pipp. Namestniki: Fran Breskvar, Mittermayer, M. Mentoni, Finžgar. Revizorjema sta izvoljena Merala in Tomc. Občni zbor je pokazal, da ob besnih naskokih nasprotnikov na vse, kar je Slovincem sveto, zginja mlačnost iz naših vrst in da se vedno širji sloji zavedajo, da sedaj ni čas spanja. Psovke nasprotnikov množe naše vrste. Pristopajmo v velikem številu pod zastavo sv. Mihaela, saj udnina „Zveze“ je uprav malenkostna: 1 krona 20 vinarjev za redne članke in 4 krona za podporne članke, ustanovnik plača 20 kron. Uprimo se nasprotnikom z organizovano maso! Križ ne bo podlegel! V grob bodo šli tisti, ki sedaj tulijo, da se mora boj proti križu dobojevati, v grob bomo šli mi, križ pa bode ostal!

Ljudska pisarna v „Kat. Domu“ posreduje članom kršč. soc. organizacije delo brezplačno. Istotako daje tudi brezplačno nasvete in pojasnila, zadevajoče vse zasebne in javne zadeve. Oglašeni je nekaj delavcev, ako jih kdo potrebuje, naj se oglasi.

Skrbite za poštene delavce! V Gradišču na mestnem stavbišču so pričeli z nekaterimi deli, toda na delu so sami kaznjenci. Prosti delavci nimajo sedaj nobenega dela in cela vrsta družin je v največji revščini. Ali naš slavni magistrat ne vidi tega? Ali ne more s podjetniki skleniti pogodbe, po kateri bi se ne smeli vsaj v prvi vrsti porabljeni kaznjenci? Ali mora biti res človek, ki noče glada umreti, vsaj hudodelec, da dobi delo? Delavci, ki občini in občanom mnogo koristijo, naj stradajo, kaznjenci pa delajo! Ali je to prav?

Z bojišča dela. Srednji prst leve roke je odtrgalo pri popravi kolesa mehaniku Dragotinu Müller pri Jaksu. Obžalovanja vredno je, da mehaniki pri naših prodajalcih biciklov niso podvrženi obligatoričnemu zavarovanju za slučaj nezgode. To pa posebno, ker nam je znano, da so se take nesreče večkrat dogajale. — V sredo dopoldne ponesrečila se je delavka Mina Košir pri stavbi g. Dolenc na Žabjaku. Na lestvi se je zlomil klin in je padla na tla, ter se je na glavi poškodovala. — Levo roko si je zelo poškodoval g. Bugenigga 17letni sodarski vajenec, roka mu je prišla pri prevalevanju med soda.

Nemščina prvi pogoj za delo na južni železnici. Delavci, ki iščejo dela, se pritožujejo, da na južnem kolodvoru v Ljubljani v tako zvanem „Heizhausu“ vsakega pred vsem vprašajo: „ali znate nemški?“ Ako dotičnik nemški ne zna, se ne vsprejme. Mi smo radovedni, če je v naši državi pri južni železnici prišlo že res tako daleč, da sme kak zagrizen „nacijonalec“ vsprejemati v delo samo ljudi, ki znajo nemški, in odklanjati naše poštene slovenske delavce. Južna železnica, ki sedaj skoro nikjer nima simpatij, ima menda dovolj drugih skrbij, kakor

pa uganjati burke z našim čilim ljudstvom. Opozarjamo na to merodajne faktorje, da stopijo proti upraviteljstvu te železnici najodločneje na noge.

Iz Gradca. Velike preglavice delajo graški socijalni demokratije ondotnim nacijonalcem. Kakor je znano, so šli socijalni demokratije in nacijonalci dolgo časa roko v roki proti „klerikalcem“ in „farjem“. Pri zadnjih občinskih volitvah pa sta prodrli tudi dva socijalna demokrata. Ta dva, Resel in Pongrac, sta v jedni zadnjih sej ostrašila mestne očete tako, da so na njuno zahtevo dovolili jedno novo lekarno v Gradcu. Resel je pretil z demonstracijo, in šlo je. Nemški Mihel je vtaknil svojo „figo“ v žep ter ustregel socijalnim demokratom. Nam se to zdi popolnoma prav. Nacijonalci so menili izrabljati socijalno demokracijo, izrabila pa je le ta nacijonalce v svoje namene. Tako bode nemški Gradec mogoče kmalu prvo „mednarodno“ mesto v Avstriji.

Štrajk premogarjev na Češkem še ni končan, trmoglavost podjetnikov je tolika, da se je ob njej dosedaj skoro vsak razgovor razbil. Delavci v nekaterih jamah delajo le deloma, sicer se pa v obče držijo dobro. Treba jim je izdatne podpore. Naši somišljeniki naj bi kolikor mogoče podpirali svoje, za zboljšanje boreče se sotrpine.

Tinktura zoper kurja očesa

== gotovo najboljšo sredstvo ==
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v 60 (32)

deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustk-a v Ljubljani.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pravo

plzensko pivo

iz združne pivovarne

vedno popolnoma sveže
v sodih in steklenicah se
dobiva v zalogi

Ivana Gorjupa

v Ljubljani

Telefon: št. 20. 97 (10-9)

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gabr. Piccoli,
lekarnar „pri angelu“,
dvorni založnik
Nj. svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani,
Dunajska cesta.

Brezje na Sp. Štajerskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepričali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno škatljico tinkture za želodec z 12terimi stekleničicami in jeden lonček Glicerini Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek,

Pošljite mi s poštним povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničic izvrstne „želodčne esence“, ki se rabi z najboljšim vspehom.

20 (47)

Jožef Černko, župnik,
Vuhred. — Štajarsko.

Pošljite mi s poštним povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš g. župnik Belec jo vsakemu bolehnemu prav gorko priporočajo in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivana Vidas
pri Sv. Martinu, p. Sv. Nedelja,
S. Domenica d' Albona, Istria.

Zahvaljujem se prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom najtopleje za doslej mi izkazano naklonjenost ter priporočam tudi še za nadalje svoje izdelke:

monštrance, kelihe, ciborije, svetilke, svečnike, kadilnice, lestence i. t. d.

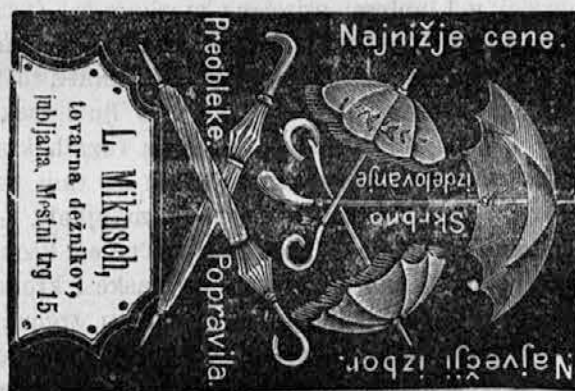
Prizadeval se bom, da kar najvestneje in najtočneje izvršim vsa naročila.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Kregar,

4 (3)

pasar in srebrar.

21

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu in p. n. trgovcem vljudno naznanjam, da sem ustanovil in ostvoril čisto na novo veliko tvorniško podjetje pod firmo

I. slovenska mehanično-avtomatična tvornica tkanin in pletenin

— **Dragotin Hribar** —

Ljubljana Tržaška cesta št. 57 Ljubljana

Ta tvornica opremljena je z najnovejšimi stroji na roko in gonilno električno silo, tako, da mi je moč že letos izdelati najmanj 15.000 do 20.000 tucatov vsakojakih nogovilo od priprostitih do najfinejših za gospe in gospode, otroke itd.

Izdelujem pa tudi vse druge izdelke iz volne in bombaževine in sicer: jopiče, obleke za otroke, rute za na glavo in za ogrinjati, rokavice, štucke, telovnike za gospe kakor tudi vse potrebnosti za gospode biokliste.

Tvornica postavljena je na stališče, da lahko konkurira z vsemi češkimi kakor tudi saksonskimi tvornicami bodi glede izdelka kakor tudi cene.

Priporočam se gospodom trgovcem za obila naročila in zagotavljam, da bodo postreženi v vsakem oziru najpoštenjeje.

3 (3-3)

Dragotin Hribar.

NB. Gospe trgovce prosim, da pri letošnjem naročevanju jemljejo ozir na gorenje obvestilo in ker potovalec z vzorci ne more biti hkrati povsod, počakajo, da jih obišče. Ako kedo želi kak poseben vzorec, prosim se, da ga vpošlje, napravi se takoj protivzorec s ceno; naročiti pa se mora najmanj 10 tucatov.